

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 22. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza – Španjolska) – Pilar Centeno Meléndez protiv Universidad de Zaragoza

(Predmet C-315/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Sustav horizontalnog napredovanja — Odobravanje dodatka plaći — Nacionalni propis kojim se isključuju privremeni službenici — Pojmovi „uvjeti zapošljavanja” i „objektivni razlozi”)

(2018/C 190/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pilar Centeno Meléndez

Tuženik: Universidad de Zaragoza

Izreka

Članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999. koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojemu se sudjelovanje u sustavu horizontalnog napredovanja upravnog i tehničkog osoblja Sveučilišta u Zaragoza (Španjolska) i, prema tome, povlastica dodatka plaći, koju se stječe sudjelovanjem u tom sustavu, ograničava samo na dužnosnike i stalno ugovorno osoblje, uz isključenje, među ostalim, osoba koje su zaposlene kao privremeni službenici.

⁽¹⁾ SL C 269, 14. 8. 2017.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 16. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven kasatsionen sad – Bugarska) – PM protiv AH

(Predmet C-604/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosuđna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Nadležnost suda države članice za odlučivanje o tužbi u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću u slučaju da dijete nema boravište na području te države — Nadležnost u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja — Uredba (EZ) br. 4/2009)

(2018/C 190/04)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven kasacionen sad (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PM

Tuženik: AH

Izreka

Uredbu Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, treba tumačiti na način da sud države članice, koji je na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) te uredbe nadležan za odlučivanje o zahtjevu za razvod između dvaju bračnih drugova koji su državljani te države članice, nije nadležan za odlučivanje o pravu na roditeljsku skrb i pravo na kontakt s djetetom u pogledu djeteta bračnih drugova kada to dijete, u trenutku pokretanja tog postupka, ima uobičajeno boravište u drugoj državi članici i kada nisu ispunjeni uvjeti koji se traže za dodjeljivanje te nadležnosti navedenom sudu na temelju članka 12. navedene uredbe, uzimajući u obzir osim toga činjenicu da iz okolnosti glavnog postupka ne proizlazi da se ta nadležnost može temeljiti na člancima 9., 10. ili 15. iste uredbe. Osim toga, taj sud ne ispunjava uvjete predviđene u članku 3. točki (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Žalba koju je 21. studenoga 2017. podnio Grupo Osborne S. A. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-350/13, Jordi Nogués protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Grupo Osborne (BADTORO)

(Predmet C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Grupo Osborne S. A. (zastupnik: J. M. Iglesias Monravá, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Jordi Nogués S. L. i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 12. travnja 2018. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu te je naložio žalitelju Grupo Osborne S. A. snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 21. studenoga 2017. podnio Grupo Osborne S. A. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-386/15, Jordi Nogués protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Grupo Osborne (BADTORO)

(Predmet C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Grupo Osborne S. A. (zastupnik: J. M. Iglesias Monravá, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Jordi Nogués S. L. i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)